

Тема 11

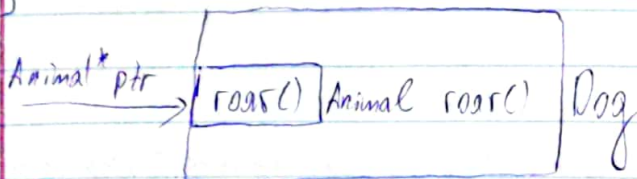
Статично и динамично свързване. Виртуални функции. Полиморфизъм.
Абстрактни класове.

Нека разгледаме следния пример:

```
struct Animal
{
    void roar() const
    {
        std::cout << "I am an animal" << std::endl;
    }
};

struct Dog: Animal
{
    void roar() const
    {
        std::cout << "Bow, bow" << std::endl;
    }
};

int main()
{
    Dog d;
    d.roar(); // Bow, bow
    Animal* ptr = &d;
    ptr->roar(); // I am an animal
}
```


Картинка с илюстративна цел!
Функцията не 'живее' в класа/структурата

Имаме структура `Animal`, която дефинира функцията `roar()`. Създаваме структура `Dog`, която ^{наследва `Animal` и} също дефинира функцията `roar()`, но тя има различно поведение, т.е. в случая предефинираме `roar()`.

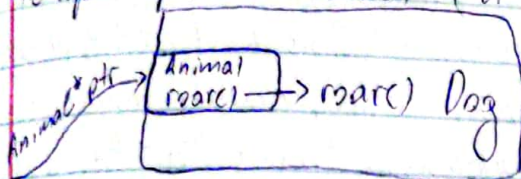
Този пример илюстрира така нареченото статично свързване. При него изборът на функцията, която трябва да се изпълни, става по време на

компиляция / определя се директно от типа на указателя / референцията.

Съществува и динамично свързване. При него изборът на функцията, която трябва да се изпълни, се случва по време на изпълнение на програмата. Това се постига чрез така наречения виртуален полиморфизъм. Те се декларират чрез запазената дума virtual пред името на функцията.

Ако направим функцията `roar()` виртуална (`virtual void roar() const;`), то при `ptr -> roar()` (от предишния пример) ще се отпегата "Bow, bow!".

Картинка с илюстративна цел!

Това, което се случва е: указателят `Animal* ptr` извиква функцията `roar()`, но тъй като тя е виртуална, започва да търси някаква "по-конкретна" функция `roar()`. Установява, че класът `Animal` е част от по-голям клас `Dog`, който също дефинира функцията `roar()`. Въпреки че указателят е от тип `Animal` се извиква функцията `roar()` на класа `Dog`, защото присвоената стойност на `ptr` е от тип `Dog` (`Animal* ptr = &d (Dog d)`).

Презаписаната виртуална функция в наследника също е виртуална. Тъест функцията `roar()` в класа `Dog` е виртуална.

Нека имаме следния клас:

```
class Labrador: public Dog
```

```
{
    void roar() const
    {
        std::cout << "I am a Labrador";
    }
};
```

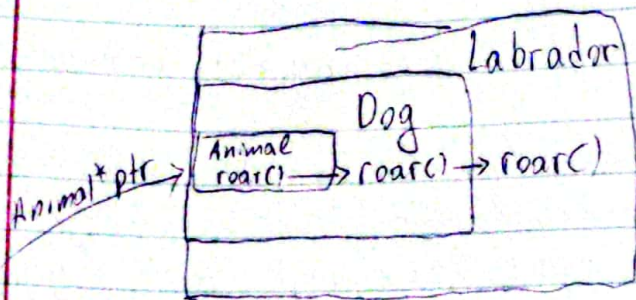
```
int main() {
```

```
    Labrador labrador;
```

```
    Animal* ptr2 = &labrador;
```

```
    ptr2 -> roar(); // извиква функция roar() на клас Labrador, заради динамичното свързване
```

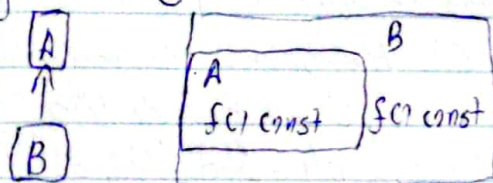

Илюстративна цел!

Друг пример: const
 void myFunc(A* ptr)
 {
 ptr->f();
 }

int main()
 {
 B obj;
 myFunc(&obj);
 }

Илюстративна цел!

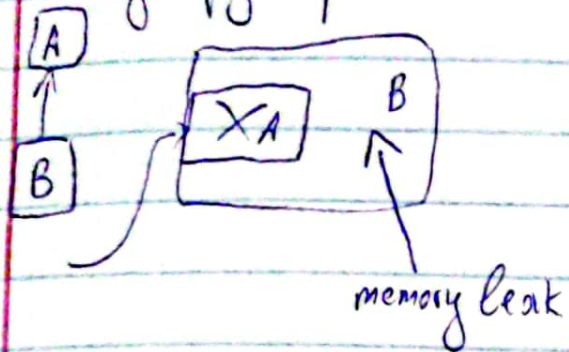
В това парче код в тази функция, извиквайки функцията myFunc и подавайки ѝ обект от тип B, ще се извика функцията f() на A. Клас B наследява клас A и поради това, когато подадем обект от тип B, функцията "разпита" само обекта A (понеже това е типът на приемане на myFunc) и поради това ще се извика функцията f() на A. myFunc "не подозира" за съществуването на f(), дефинирана в B.

Един от основните принципи на ООП е полиморфизъм - едни и същи действия се реализират по различен начин в зависимост от обектите, върху които се прилагат. Действията се наричат полиморфни. Полиморфизмът се реализира чрез виртуални функции. Класовете, върху които ще се прилага гръдба да имат общ родител или производител, т.е. да са наследници на един и същ клас. В класа се дефинира виртуален метод, съответстващ на полиморфното действие. Всеки клас предефинира или не виртуалния метод. Активирането става чрез указател към базовия клас, на който може да се присвоят адресите на обекти на който и да е от базовите класове от иерархията.

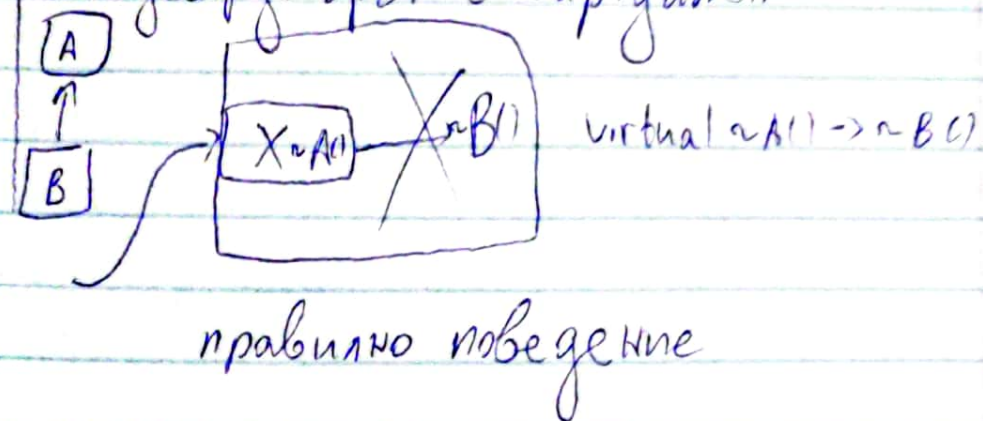
Много важно при полиморфна иерархия ще извикваме обектите чрез указател от базовия клас. За да се извика правилните деструктори, гръдба деструкторът на базовия клас да е деклариран като виртуален!

Ако деструкторът не е виртуален

Ако деструкторът е виртуален

Чиста виртуална функция (Pure virtual function) е виртуална функция без тяло. Тя е предназначена да бъде имплементирана от всеки наследник. Дефинира се по следния начин:

`virtual f() = 0`

Ако клас има поне една чиста виртуална функция, то той става абстрактен клас. От абстрактен клас не можем да правим обекти, но можем да създаваме указатели и референции. Абстрактният клас е предназначен за наследяване. Ако наследникът на абстрактен клас не разпне чиста виртуална функция, то той също става ~~чист~~ абстрактен.